

4. ♩ = 220.

Trenčín do - li - nečka, pekná ro - vi - ne-čka, ej po něj
sa pre-cho-dí mo-ja ga-lá - ne-čka.

Prechodí, prechodí,
aj prechodit budě,
dokad' doľinečka,
doľinečkú budě.

Ve sbírce jest tento typ zastoupen na př. čísl. 592 c), 165, 431 b), 440, 480, 527, 812. 950, 983, 995, 1038, 1064 a) b), 1089, 1101, 1148, 1442. Ovšem zakrývá se částečně zdlužování ojedinělých tonů méně vhodnou notací.

Kterak z principu, vyhýbatí se rovnosti dob, vyrůstá svérázný sloh slovenských písní, toho budte následné příklady dokladem.

Z U b l a jest píseň »Páslo děvče« (čís. 90); v druhé části zpívá se:

přišli dvě mládenci s poľa, za-ja - li ko-ně do dvo-ra.

Důraz na rovné čtvrtkové noty ♩ kladě se i ve variantu z P r ž n a (čís. 91a) i z L i š n ě (čís. 92).

Avšak slohem slovenským vyznívá tato část (z Velké, čís. 91b) takto:

prišli dvě háj-ní-ci s poľa, za-ja - li ko-ně do dvora.

Podobně píseň 103 d).

Ked' sa mi-lý na voj-nu brať — atd.

»poslovenštěna« v čís. 103 c).

Kedz sa mi-lý na voj - nu brať — atd.